

Spezialität

Sowohl im **deutschen** als auch im **georgischen Strafrecht** handelt es sich bei der Spezialität um einen bestimmten Fall der Gesetzeskonkurrenz (sog. „unechte Konkurrenz“) im Bereich der Handlungs- bzw. Tateinheit (§ 52 dStGB; Art. 16 Abs. 1 S. 1 gStGB). Liegt eine Handlung vor, die mehrere Straftatbestände erfüllt, verdrängt ein Tatbestand den anderen, sofern der verdrängende Tatbestand notwendigerweise alle Merkmale des anderen Tatbestands und darüber hinaus noch mindestens ein weiteres Merkmal enthält. Damit ist die Spezialität die konkurrenzrechtliche Ausformung des *Lex-specialis*-Grundsatzes, wonach das speziellere Gesetz stets Vorrang vor dem allgemeineren hat. Im Strafrecht ist Spezialität typischerweise gegeben bei Qualifikationen und Privilegierungen, da diese stets auch die Grundtatbestandsmerkmale enthalten. Im **deutschen Recht** kann Spezialität zudem bei zusammengesetzten Delikten vorliegen (z.B. Raub, § 249 dStGB, der sämtliche Merkmale der Nötigung, § 240 dStGB, und des Diebstahls, § 242 dStGB, enthält). Im Hinblick auf den konkurrenzrechtlichen Grundsatz der Spezialität bestehen daher keine Unterschiede zwischen dem **deutschen** und dem **georgischen Recht**. (Mpi/Msh)

სპეციალურობა

როგორც **გერმანულ**, ისე **ქართულ სისხლის სამართალში** სპეციალურობა არის ნორმის კონკურენციის კონკრეტული შემთხვევა (ე.წ. „გამოგონილი კონკურენცია“) მოქმედების ან დანაშაულის ერთიანობის სფეროში (გსსკ-ის მე-52 მუხლი; სსსკ-ის მე-16 მუხლის 1-ელი ნაწილის 1-ელი წინადადება). თუ არსებობს ქმედება, რომელიც წარმოადგენს რამდენიმე სისხლის სამართლის დანაშაულს, ერთი დანაშაულის შემადგენლობა ანაცვლებს მეორეს შემადგენლობას, იმ პირობით, რომ ის აუციელებლად შეიცავს მეორე დანაშაულის ყველა შემადგენლობას და მინიმუმ ერთ დამატებით მახასიათებელს. მაშასადამე, სპეციალურობა არის *lex-specialis*-პრინციპის კონკურენციის სამართლის მოთხოვნილება, რომლის მიხედვითაც უფრო სპეციალური ნორმა ყოველთვის უპირატესია ზოგადზე. სისხლის სამართალში სპეციალურობა, როგორც წესი, მოცემულია კვალიფიკაციისა და პრივილეგიების თვალსაზრისით, რადგან ეს ყოველთვის მოიცავს დანაშაულის ძირითად ელემენტებს. **გერმანულ კანონმდებლობაში** სპეციალურობა ასევე შეიძლება არსებობდეს რთულ დანაშაულებში (მაგ. ყაჩაღობა, გსსკ-ის მე-249 მუხლი, რომელიც შეიცავს იძულების ყველა მახასიათებელს, გსსკ-ის მე-240 მუხლი, და ქურდობას, გსსკ-ის მე-242 მუხლი). როგორც ვხედავთ, კონკურენციის სამართლის სპეციალურობის პრინციპის თვალსაზრისით **გერმანულ და ქართულ კანონმდებლობას** შორის განსხვავება არ არის. (Mpi/Msh)